

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 41. Henricus Pater Regno renunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1105.

§. XLI.

Henricus Pater Regno renunciat.

Ursperg. an.
1106.

Nullus annis illis in Regno Teutonico frequentior Conventus fuit, quam Comitia Moguntia ad Festum Natalis Domini anno millesimo centesimo quinto indicta, quibus plus quam quinquaginta Principes interfuerunt. Richardus etiam Episcopus Albanensis, & Gebhardus Episcopus Constantiensis, Papæ Legat.

Otto Frising.
VII. Chr.
c. 2.

gendi modum antiquæ Ecclesiæ Disciplinæ neutiquam esse consentaneum.

Ceterum etsi aliqua nimis acerbe dicta in Apologia Leodiensium approbari non mereantur, nihilo minus hujus Scripti Auctor, cujus stylus præ aliis in illo Sæculo nitet, præclare, solide & juxta principia antiquorum Patrum causam Ecclesiæ suæ egisse videtur. Plane, ut cetera silentio prætereamus, illud omnino novum & usque ad illa Ecclesiæ tempora inauditum erat, quod Summi Antistites Christianos Principes ad arma contra Excommunicatos capienda (id enim sine cæde & sanguine exsequi non poterant) stimularent.

Protestantes vero exemplum luculentum ex Leodiensium Clericorum constantia capiant, posse quoscunque demum abusus in Ecclesia Romano Catholica reprehendi & tolli, servata tamen Reverentia & Communione Ecclesiastica, sine qua Christianus nunquam Catholicus fuit, nec futurus est.

Legati, advenerunt, & latam sententiam Sæcul. XII.
 Excommunicationis in Henricum Impe- A. C. 1106.
 ratorem confirmarunt. Ipse interea Bin-
 gæ custodiebatur, ubi filii insidiis captus,
 licentiam eundi Moguntiam petebat, ut
 ibi a Principibus audiretur. At illi ti-
 mentes, ne populus, qui Henrico favebat,
 seditionem commoveret, venienti ob-
 viam usque Ingelheimium processerunt,
 & sermonibus astute ad fallendum com- vit. Henr.
 positis persuaserunt, ut in eodem loco se IV. ap. Ur-
 reum professus Regno & Imperio se ab- stit. p. 389.
 dicaret. Tum interrogatus, an libere
 renunciaret, respondit, id libere a se fie-
 ri, jamque sibi exinde nullam nisi Salutis
 suæ curam fore. Mox ad Richardi Le-
 gati pedes provoluto & absolvi a Cen-
 suris petenti, hanc sibi potestatem non
 esse, reposuit ille, sed ejus Absolutionem
 Papæ atque Concilio universali reserva-
 ri. Itaque Henricus Imperium dimittit,
 filio suo cuncta Dignitatis suæ Insignia,
 nimirum Crucem, Lanceam, Sceptrum,
 globum & coronam, tradens, sicque Hen-
 ricus filius Rex Germaniæ hujus nomi-
 nis quintus ab omnibus Regni Principi-
 bus, anno millesimo centesimo sexto, eli-
 gitur, postquam ejus parens annis prope
 quinquaginta regnasset. Protinus ei
 Episcopi & Principes Laici fidem jurant,
 & Legati Romanæ Sedis Electum, impo-
 sitis manibus, in Regno confirmant. Ad
Hist. Eccles. Tom. XVI. I hunc

Sæcul. XII. hunc locum dicit Otto Frisingensis: *An*
A.C. 1106. *hæc omnia jure vel injuria & perperam*
facta sint, Sententiam non præcipitamus.

Tunc vero cum Oratores Regi juve-
 ni & toti Concilio exposuissent, quan-
 tum Germaniæ Ecclesiam mala invetera-
 ta affligerent, omnes ad ferendam opem
 condixerunt, & statutum Legatos Ro-
 mam esse mittendos, viros prudentia
 præditos, qui Summi Pontificis mentem
 exquirent, quærelas congrua respon-
 sione diluerent, & in omnibus Ecclesiæ
 Saluti consulerent. Ad hanc provinciam
 obeundam delecti sunt ex Lotharingia
 Bruno Archiepiscopus Trevirensis, ex Sa-
 xonia Henricus Magdeburgensis, ex Fran-
 conia Otto Episcopus Bambergensis, ex
 Bavaria Eberhardus Eichstättensis, ex Al-
 lemanna Gebhardus Constantiensis, ex
 Burgundia Episcopus Curienfis, cum qui-
 busdam Optimatibus Laicis, qui Episco-
 pos comitarentur. Inter alia eis man-
 datum, ut, si fieri posset, Papam ad iter
 ultra alpes suscipiendum permoverent.

§. XLII.

Epistola Henrici Patris ad Regem
Franciæ.

Otto VII. Interim Henricus Pater, ad oras Rheni
 c. 12. inferioris se recipiens, Coloniae & de-
 inde Leodii utroque honoribus, qui Im-
 peratori exhiberi solebant, exceptus est.
 Que-